

KONSPEKT MIESIĘCZNEGO SPOTKANIA KRĘGU – STYCZEŃ 2024

Domowy Kościół jest żywy poprzez modlitwę

Cel spotkania: odkrycie i pogłębienie świadomości, że wspólnoty małżeńska, rodzinna, kręgu, Domowego Kościoła i Kościoła powszechnego to rzeczywistości modlitwy.

DZIELENIE SIĘ ŻYCIEM

Podzielmy się radościami i troskami, których doświadczyliśmy od poprzedniego spotkania kręgu. Można zadać sobie pytanie: co najczęściej z przestrzeni szczęścia i trudności pojawiało się w mojej modlitwie do Boga?

CZEŚĆ MODLITEWNA

- zapalenie świecy i modlitwa do Ducha Świętego.
- dzielenie się słowem Bożym: **J 17,1.20-26**.
- krótka modlitwa spontaniczna jako odpowiedź na słowo Boże i dzielenie się życiem.
- tajemnica różańca: **Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu**.
- modlitwa za wstawiennictwem ks. F. Blachnickiego.

CZEŚĆ FORMACYJNA

- **dzielenie się realizacją zobowiązań**, ze szczególnym zwróceniem uwagi na te, które są modlitwą codzienną: modlitwa osobista (Namiot Spotkania), modlitwa małżeńska, modlitwa rodzinna. Co mnie motywuje, a co zniechęca, do podtrzymywania codziennego rytmu modlitwy i jakie podejmuję praktyki, które mnie wspomagają w regularności modlitwy?
- **omówienie nowego tematu formacyjnego:**

Domowy Kościół jest żywy poprzez modlitwę

„Boże Ojczy wyznaję, że Ciebie potrzebuję, że nie mogę żyć bez Ciebie. Uznaję i wyznaję, że dotąd sam kierowałem swoim życiem i wynikiem tego było to, że grzeszyłem często przeciw Tobie. Dziękuję Ci, że przebaczyłeś mi moje grzechy przez śmierć Chrystusa, Twojego Syna na krzyżu. Zapraszam Chrystusa do mego życia, aby On nim kierował. Napelnij mnie przez Niego Duchem Świętym, tak jak obiecałeś. Proszę o to z wiarą. Modlę się w imię Jezusa, a ponieważ wierzę w to, już teraz dziękuję Ci za to, że napelniałeś mnie Duchem Twoim i Duchem Jezusa. Pozwól mi trwać w życiu według Ducha. Niechaj Twój Duch odtąd mnie prowadzi. Amen”.

(ks. Franciszek Blachnicki)

Z Listu Apostolskiego „Desiderio desideravi”:

„Kapłańska modlitwa Jezusa podczas Ostatniej Wieczerzy, aby wszyscy stanowili jedno (J 17,21), osądza wszystkie nasze podziały związane z łamaniem Chleba, sakramentem pobożności, znakiem jedności, więzią miłości”. (DD 16)

„To właśnie z rzeczywistością współczesności chciał się skonfrontować Kościół zgromadzony na Soborze, potwierdzając swoją świadomość bycia sakramentem Chrystusa, światłem pogan (Lumen gentium), **trwając w modlitewnym nasłuchaniu w słowo Boże (Dei Verbum) i uznając za swoje radości i nadzieje (Gaudium et spes) współczesnych ludzi**”. (DD 29)

„Przez to bowiem uznaliśmy, że miejsce honorowe należy się Bogu; że jako pierwszy obowiązek jesteśmy zobowiązani wznosić modlitwy do Boga; że święta liturgia jest pierwotnym źródłem tej boskiej wymiany, w której życie Boże jest nam przekazywane; że jest pierwszą szkołą naszych dusz; że jest pierwszym darem, jaki winniśmy złożyć ludowi chrześcijańskiemu, zjednoczonemu z nami w wierze i w wytrwałej modlitwie; wreszcie pierwszym zaproszeniem dla ludzkości, aby rozluźniła swój niemy język w świętych i szczerych modlitwach i poczuła tę niewysłowioną moc odradzającą duszę, która jest wpisana w śpiewanie wraz z nami chwały Boga i nadziei ludzkości, przez Jezusa Chrystusa i w Duchu Świętym”. (DD 30)

„Guardini pisze: «Musimy sobie uświadomić, jak głęboko jesteśmy jeszcze zakorzenieni w indywidualizmie i subiektywizmie, jak bardzo nie jesteśmy przyzwyczajeni do wezwania wielkości i jak mała jest miara naszego życia religijnego. **Trzeba obudzić poczucie wielkości modlitwy, wolę zaangażowania w nią także naszego istnienia. Ale drogą do tych celów jest dyscyplina, wyrzeczenie się miękkiego sentymentalizmu; poważna praca, wykonywana w posłuszeństwie Kościołowi, w odniesieniu do naszego bytu religijnego i zachowania».** W ten sposób człowiek uczy się sztuki celebracji”. (DD 50)

„Jakiej sztuki mamy się nauczyć w głoszeniu słowa, w słuchaniu go, w czynieniu go natchnieniem naszej modlitwy, w czynieniu go życiem? **Wszystko to zasługuje na najwyższą troskę, nie formalną, zewnętrzną, ale żywotną, wewnętrzną, ponieważ każdy gest i każde słowo celebracji, wyrażone jako sztuka, kształtuje chrześcijańską osobowość jednostki i wspólnoty**”. (DD 53)

Pytania do wcześniejszej rozmowy w małżeństwie, a następnie podzielenia się na spotkaniu kręgu:

- Czym jest dla mnie modlitwa, czy zawsze ją doceniam i czy widzę potrzebę oddania jej pierwszeństwa nad innymi moimi aktywnościami?
- W jaki sposób odczuwam na modlitwie jedność z Bogiem, z Kościołem i z tymi, z którymi wspólnie zanoszę moje modlitwy do Boga?
- Jak wygląda moja świadomość potrzeby przewycięzania swojego indywidualizmu na modlitwie i szukania zawsze woli Boga? Kiedy mi się to udaje, a kiedy nie?
- W jakim stopniu staję się świadectwem modlitwy dla innych? Czy wspólnoty, w których się modlę, są takimi świadectwami dla świata?

Spotkanie kończymy błogosławieństwem kapłana oraz wezwaniem: **Niepokalana, Matko Kościoła, spraw, aby Kościół żywy stał się żywy we mnie! Amen.**